

חמש שנים על בן הגן
עברו בלי דאגות
ביקר בלול, ביקר בדיר,
אבות ואמהות.

בלי סוף היו לו חברים
הולנדה העיזה
ו"מרץ" (והתוכים גם)
ובובה הפרדה.

חמש שנים ובשית
אל חבריו יכתוב
אצא כל יום למרחקים
באוטובוס צהוב.

אל בית הספר אלכה לי
מדע ארכוש לי שם.
בסוף תהיה גם פעילות
אם ימצא אדם.

(מותאם לתקופתנו - בהתנצלות למחבר המקורי. אנגה)

נעימו! ♥

קורס עזרה ראשונה והחליאה

הקורס מיועד לחברים וחברות שאינם משרתים בצבא. רצוי לשלוח עובדי חינוך ומפעלים.

הקורס יתקיים במשך 5 ימים רצופים בשעות 08:00 - 14:00 במועצה. בסיום הקורס מקבל כל משתתף תרמיל חובש. ימי הקורס משולמים לקיבוץ כימי מילואים.

בתודה ובברכה

קלרה לוי

רכז בריאות.

המעוניינים יפנו נא אל איליין איסטון.

התשובה - ריכה להינתן עד 15.2.88

חברים!

אנו, חברת הנעורים, חייבים להביא לתשומת לבכם בעייה המציקה לנו מאוד: בעיית מועדון הנעורים. זה כמה שנים שאין לנעורים מועדון קבוע. המועדון מתחלף כל הזמן, ואנו נודדים ממקום למקום. אי אפשר להשקיע במקום, כי יודעים שנעבור למקום אחר. זה מאוד מתסכל!!

לפני כשנה פלוס עברנו למקלט הנעליים הישן. חשבנו שזהו! הנה המקום! אבל לא. כל פעם שגשום המועדון מוצף. המקום קטן ולחברה לא תמיד נעים להיות שם. ועדת המועדון החליטה לשפר את המקום והם נסעו והשקיעו המון בקניית רהיטים, שטיחים ובכלל בעשיית המועדון למקום שנעים להיות בו. אבל, כמובן, כל פעם שיש גשם אז.....

לפני שבוע הגיע, כמו שאומרים, "הקש ששבר את גב הגמל". הכול מוצף בצורה איומה!!! כל הציוד היה שקוע במים. השטיחים והכסאות, הכורסאות, השולחנות, הכול!! זה מגוחך שנותנים לנו ציוד כזה יקר ומקום שהורס אותו.

עכשיו המועדון סגור לחודש! אסור להכנס, כי יש סכנת התחשמלות. אין איפה להיפגש לפעילות, למסיבות (מסיבת פורים, שאין לנו מושג איפה היא תתקיים) או בכלל לראות טלויזיה. הרבה פעמים אנו מוצאים עצמנו בלי מקום שנוכל לשבת סתם ולראות טלויזיה עם החברה. הפגישות של כל יום אחרי בית-הספר נערכות במועדון חברים. כהחלט לא הרגשה של מקום שלנו. זה רק זמני, אומרים לנו! אחר-כך נחזור למקלט שלנו. אבל אנחנו לא רוצים. נמאס לנו מהסגירות ה"זמניות" האלה של המועדון כל הזמן.

זה מגיע לזה שהרבה חברה לא מגיעים למועדון. אין כבר מקום נעים להגיע אליו כמו המועדון הישן הזמני, שהיה נהדר. (פעוטון "שיף של עכשיו").

אנו מבקשים - תתיחסו!! תנסו להרגיש מה שאנחנו מרגישים כל פעם שמודיעים לנו שנסגר המועדון עוד פעם.

חברת הנעורים

תודה,

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

14.2. עליזה נמלי

ג'נט גניסלב

בת-שבע מרקוסון

יהודה בן-זאב

16.2. יהודה יהודה

איתן גדליזון

תמיר ברק

עמיחי איתם (נכד של ארנברג)

17.2. דותן קוניגס

יפעת דבולט

18.2. שאול סמברג

לורנס מרקוסון

19.2. תמר קולינס

מאירה עדר

עמית כ"ץ

20.2. אריאלה לוין

י מ י - נ י ש ו א י ן

20.2. קרול ופאול בילגורי

"קנדיפלום"
מי שלח ?
מי קיבל ?

לפני שבוע פרסמנו בטעות
דברי תודה למשפחתו של ג'יימבו
באוסטרליה - ומודעה בלוח
המודעות שניסתה לתקן את ה-
מעוות רק סיבכה את העניינים.
אז ככה:- המתנה הזו נתקבלה
ממשפחת כלתו של ג'יימבו,
(אישתו של רודני) הגרים
בשיקאגו, ואנחנו מודים להם
מקרב לב.
ושיהיה לנו מתוק על הנשמה.

מה נשמע?

* חג השבוע - ט"ו בשבט - שעדיין לא נגמר.

התאספנו בליל שבת ל"סדר ט"ו בשבט". המועדון היה מאוד מלא והיה מאוד נעים. למוחרת, בשבת בבוקר נפגשנו כפארק, אבל בגלל מזג-האוויר קיצרו את הטקס הגדול שהיה מתוכנן ואחריו חילקו "עץ קטן" עם פתק ששמו עליו והצטרפנו למצוא את הכור עם השם המתאים, כדי לנטוע... אבל עוד לא גמרנו לחגוג. השבוע יהיה לנו ערב בדואי ודורון ב"HIGH" לקראת ערב זה. לדורון וכל עוזרייך - תודה על הארגון הטוב והמאמץ הגדול שאיפשרו לנו לחגוג את ט"ו בשבט ביחד.

אמיתי שזה הכול? לא! בט"ו בשבט ויטה לקחה הורים למסיבה בקרית-שמונה. גם הם מאוד נהנו.

* ברוכים השבים - פלוא מעזה ויובל משכם. טוב שאתם שוב פה איתנו בבית.

* ה"מרתון" מתקרב יותר למרתון בחברה, אבל בינתיים מי שיש לו רעיון או דיעה יתקבל בשמחה ע"י חברי הוועדה.

* כל האחיות עושות פעולה מיוחדת, נוסף לתפקידיהן: ג'ניה התחילה בבדיקות (בריאים) בגיל 35-55, בת-שבע - בגיל מעל 55, ואורית עסוקה במעקב אחרי ילדים.

* פרל, החלמה מהירה. את חסרה לנו במרכזית ובהחלט היית חסרה לרודה בסוף השבוע שעבר. הבריאי מהר. רודה, כל הכבוד - החזקת מעמד.

* יש תקנון לאוטו-בראות. נו, פזל, סיכמתם - אבל עוד לא פרסמתם... מחכים לך.

* המועדון לקשיש ולמבוגר מתקדם. אז מה, אם סידרו דלת בגודל לא נכון. צעד אחד קדימה וצעד אחורה. אבל יבוא יום ויהיו עסוקים שם...

* הפעם ערב הזמר ביסוד המעלה לא היה מוצלח (אבל זה לא רגיל). היחידים שנהנו היו אדי ויעל שביקרו אצל דורית ובעלה.

* הרי ברק חזר לעבודתו. הרי, טוב לראות אותך קופץ ומחייך סביב האוטו שלך.

* ג'ים, הרופא שלנו, יצא לחופש השבוע. בילוי נעים לך ולאורלי. אבל הספקת קודם לפגוש את ההורים שלנו והם מאוד נהנו מהשעתיים, בהן שמעו על "זיקנה מה היא?" ושמחו לשאול שאלות ולספר סיפורים מעניינים. ג'ים, כבר נפגשת עם מועדון פלוס ועכשיו עם ההורים. מי הקבוצה הבאה?

* עוד כמה משפחות עברו לפרוייקט החדש. בשעה טובה! אבל יש בנייה בלי בזילה? זה לא יכול להיות אצלנו!

* איירין - כל הכבוד שקיבלת את הציון הכי גבוה (85) בקורס ל"דיגום ואופנה" בבי"ס "שנקר". שמענו שכל התלמידות היו הרבה יותר צעירות ממך.

(המשך בע' 4)

מ ה נ ש מ ע (המשך)

* ילדי כיתת "חרוב" עשו פעולה, ושאלו חברים על עלייתם ארצה. הם יצרפו את החומר לעיתון קיר שלהם. האם תזמינו אותנו לראות את התוצאה?

* פורים מתקרב--- כן, הקרניוול של שנת ה-40 מתקיים אצלנו. שלומית מרכזת את האירוע, בעזרת "שלושת המוסקטירים" - אדי, אלק ורימונד ס. יש קבוצות, יש כוריאוגרפיה (ראו פרטים בעלון זה).

* ואחרי פורים - פסח. החזירו שאלונים (לא - לא כל החברים החזירו). מה יהיה? עכשיו עלינו להחליט ולהתארגן.

* ועד ש"דברי" יגיע אליכם בלנש כבר תהיה שוב איתנו. ברוכה החוזרת.

שבת שלום - נ ט ע

תוספת - ברכות ליעלי פרנק שסיימה קורס מ"כים בימים אלה.

- וברוכה הבאה למרים (לבית מעיין), שחזרה הביתה.

ש ע ת א פ ס - לחומר ל"דברי הכפר".

המערכת מרוצה מאוד משפע החומר המגיע אלינו בזמן האחרון,

וכדי לא לאכזב חברים נהגנו בפנים לשורת הדין וקיבלנו

כתבות גם ביום רביעי. התוצאה היא: אבטלה סמוייה בימי

ראשון, שני ושלישי, ותעסוקה מעל לראש ביום רביעי.

אנא - התחשבו! אחרת נצטרך לדחות חומר, שאולי חשוב לכותב

שיופיע באותו שבוע, לגליון הבא.

ה מ ע ר כ ת

לבדיקת מערכת הבריאות בכפר הנשיא.

הוועדה קיימה כבר ארבע ישיבות. לאחר הישיבה הראשונה הורגש צורך להיעזר בעובדות סוציאליות, ואכן נעשו הצעדים ליישום הצעה זו.

תמר גביש הסכימה לעבוד עם הוועדה, וקיימה ישיבה אחת עמנו. הוועדה בתהליך של פגישות, ועד כה נפגשה עם כל צוות המרפאה, כולל הנפא. ועדת אד הוק זו ממליצה בפני המזכירה להקפיא את בחירת

וועדת הבריאות החדשה, וזאת משום כמה טעמים:

(א) הוועדה באמצע עבודתה וטרם הגיעה למסקנות אופרטיביות.

(ב) ייתכן שתפקידה של ועדת הבריאות צריך הגדרה חדשה, ולכן לא רצוי לבחור את הוועדה כעת.

צוות ועדת אד-הוק

אד-הוק
עצרת

ערב בדואי

הגר קולמן⁸⁵

ה ע ר ב, בשעה 21.00 בחדר-האוכל

מי זאת הגר קולמן?

הגר היא אישה מיוחדת מאוד שגרה בטבעון ועובדת בסמינר

אורנים כאחראית על אוסף הפנולצים שם, כמורה לפני שנים נכנסה לחיי

הבדואים באזור טבעון ומאז היא מאומצת על-ידיהם כבת משפחה.

בין כל שאר העיסוקים שלה היא מתמחה באיסוף צמחי שדה למאכל ויש לה

אוסף מתכונים טעימים להפליא.

הערב היא תגיע לכאן עם משפחתה הבדואית ותעביר ערב חווייתי שיכלול

סיפור הבדואים בצפון - כולל שיקופיות ואחר-כך חלוקה ל"תחנות בישול"

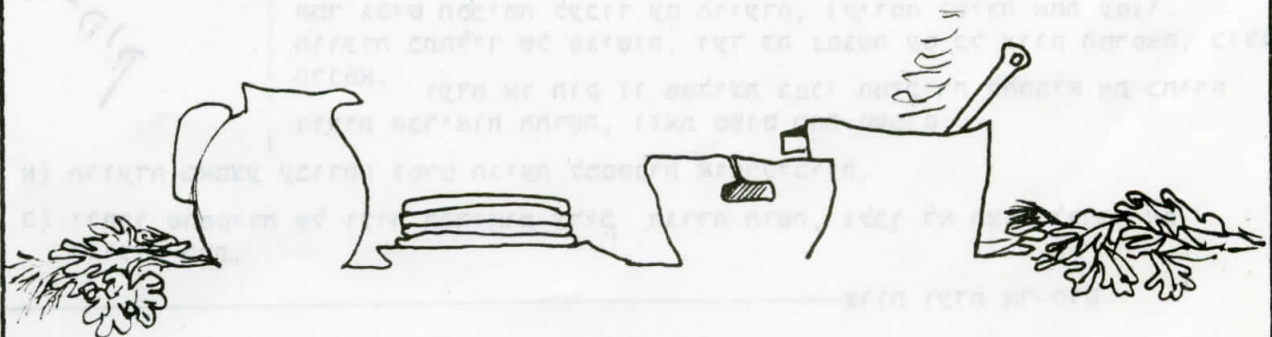
של צמחים שהיא מביאה איתה ישר מהשדה, על-פי המתכונים שאספה. יהיו

גם פיתות חמות שייעשו במקום ע"י גיסתה הבדואית ועוד... ועוד...

חשוב להתחיל ערב זה מוקדם, מכיוון שהוא ארוך, ולכן קבענו להתחיל

בשעה 21.00, ואני מקווה שכולם ידייקו.

הערב הוא לכל הציבור, מנעורים. בואו ותרנו!

ב. יחזיקת

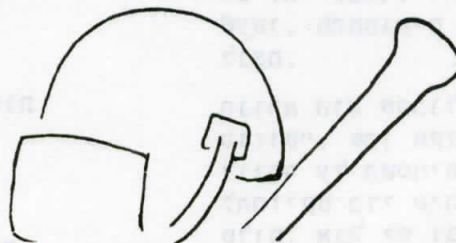
הלחץ לפעולה בשם כל חברי כפר הנשיא והקביעה שקיים קונצנזוס, לא מאפשרים לי לשבת ללא תגובה. לא רק שהדברים אינם מדויקים, הם פשוט לא נכונים. לדעתי, קיים מיעוט המתנגד למדיניות הממשלה בשטחים. אומנם מיעוט זה הוא רעשני למדי, אך בהחלט איננו מייצג את הרוב.

בהזדמנות זאת ברצוני לפנות לאותם חברים הלוחצים ודורשים להביא את הנושא להכרעה באסיפה, לרדת מן העניין. ראשית, **תחכינה** הפתעות. שנית, אני מקווה, שהמזכירות תמשיך לגלות מספיק אחריות, ע"מ להמשיך בקו הנכון שלא להכניס פוליטיקה לקיבוץ.

גם אני אינני מרוצה ממה שקורה בשטחים. מבלי להינס לפרטים, את הגישה התבוסת-בית של היהודון הגלותי צריך להפסיק. באלימות אין לסחוט הישגים. בתקופה קשה זאת יש להפגין אחדות ולא לקיים הפגנות תמיכה בערבים. הפגנות אלה של השמאל ה"שפוי" רק מחזקות ומגבירות את המהומות בשטחים. המחשבה לדרוש מחיילים לא לשבת בשטחים, זאת הסתה חמורה וחסרת אחריות שהדעת אינה סובלת.

אינני מעוניין ואינני מתכוון להכניס את דעותי הפוליטיות לעלון. מי שרוצה להסביר ולשכנע, שימצא מסגרת פרטית משלו. אני מקווה שלא יהפכו את "דברי הכפר" לעוד שדה-קרב לדעות פוליטיות.

אורי שובל

הצעה לאסיפה בקשר ל"שטח י ס"

פרוגרמה של חברת כפר הנשיא:

- (1) אין לקבל את המצב של השטחים כמצב קבוע.
- (2) יש לדרוש מציאת פיתרון הומאני.
- (3) אל לנו לשלוט על עם אחר.

יוקם צוות פעולה אשר יפעל בדרכים שונות להיות שותף להשגת המטרות הנ"ל.

קולין/ישראל

לפני שבנוע מסרתי ל"דברי הכפר" כתבה של
ינאל מרקנס (הארץ) שנראה לי חשוב להביאה
לידיעת חברי כפר הנשיא, אבל הצילום שהו-
פיע לא היה קריא ולפי בקשת מספר חברים,
מדפיסים את הכתבה מחדש. להזכירכם - יואל
מרקנס אינו נחשב כעיתונאי "שמאלני".

קולין

ליל האלות הארוכות

הבאה זה יהיה "מסע הכנות" החדש?

פעם אמרו שאנשי משמר הגבול הם משהו
אחר. מה שצריך להדאיגנו הוא באיזו
מהירות ובאיזו להיטות מיישמים חיילים
צעירים בשירות חובה את המדיניות החדשה.
אלה האנשים שוברי העצמות, שיצטרכו
לחיות בארץ הזאת, בצורה זו או אחרת,
עם שבורי העצמות. דבר אחד הוא להחזיר
במושבי השטחים את יראת צה"ל - או
לטעת בהם שינאת נצח. זו בכייה לדורות.
הם לא ישכחו. וחיילינו לא ישכחו את
שעשו. מהמפגשים האלה תישאר השינאה
לנצח.

הנורא הוא שהכול מדברים מתוך ה"קונ-
סנזוס". שכן מקובל גם על מי שרוצה
לוותר על השטחים תמורת שלום, שהכרח
להחזיקם כדי שיהיה לנו מה לתת תמורת
שלום. אבל יש דברים שאיננו יכולים
ואיננו צריכים לעשות, משום שבכל
הדורות היינו אנו קורבנות לאותם אמ-
צעים. משום שאנו כאומה חזינו מבשרנו
איך אנשים נורמליים מהשכונה, ממקום
העבודה, מהסלונים החברתיים, התבהמו
כפרטים וכציבור, כשזו היתה מדיניות
הממשלה.

כשליטים לעולם נהיה נכים. לעולם לא
נהיה מושלמים בהשלטת סדר. ומוטב כך.

מה שקרה בשבוע שעבר יישאר כתם שחור
בחייה של אומה שיועדה להיות אור
מציון לגויים.

יואל מרקנס

החיילים פרצו בחשכת הלילה ובחוסר העוצר
אל תוך הבתים. הם סידרו בשורות את האנשים
הרועדים מצינת הלילה, בעוד אחרים עורכים
חיפושים אלימים בפנים. אחר-כך בא תור המ-
כות. פה נטלו את ראש המשפחה, שם את הבן
הבכור. האלות נחתו. זעקות הכאב נשמעו למ-
רחוק. בצה"ל כינו זאת "עוצר פעיל".

בעת העוצר לא הפגינו. גם שלוש בלילה אינה
בדיוק שעה להפגנה. על כן לא היו אלה מכות
לצורך פיזור הפגנה אלימה. זה היה חלק ממסע
עונשין, שבו לא תמיד הבחינו אוחזי האלות
בין אשם ללא אשם. למען יראו וייראו.

אלות הורמו ונחתו על גולגלות, על ידיים
ורגליים, על צלעות וגו. בדיוק כאותם מראות
אכזריים שכאשר צופים בהם מעל מירקע הטל-
ביזיה כשהם מתרחשים, נאמר בהאיטי, עולה
בצופה תחושת קבס.

בכיר בצבא אומר שצריך להחזיר בהם מחדש את
אימת צה"ל. הרצון היה לא רק להחזיר את
המצב על כנו ולהשליט מחדש את סמכות הצבא
על האוכלוסיה, אלא גם להשיב לחיילים את
בטחונם העצמי, לאחר שבמשך שבועות שמו אותם
לצחוק. אפשר להבין את הרצון, אך לא את המחיר.
באיזה מחיר להם, ובעיקר לנו, לדמותנו המוס-
רית, תהיה ידנו המחזיקה באלה על העליונה?

דבר אחד הוא לעצור מפירי סדר בכוח, אפילו
במכות למי שמתנגד למעצר - ודבר אחר הוא
להודיע ש"עצמותיהם מותרות" ולעשות בהם
שפטים. דבר אחד הוא לירות בלהט המלחמה אל
מטרות הנראות אנונימיות, כשיעדו העיקרי של
החייל באותו רגע הוא לצאת חי מהקרב - ודבר
אחר הוא לעמוד פנים אל פנים מול צעיר לא
חמוש, להישיר אליו מבט ולהכותו במקל קשה
השובר ידיים ורגליים. ואתה תמה באיזו מהי-
נות הם לומדים להנחית את האלות ב"כוח המת-
אים", לשבור עצמות אך לא להרוג. אולי בשנה

בינינו לבין עצמנו

האי-סימטריה - לא עניין של טלאי

עברו יותר מחודשים של אי-שקט, התפרעויות, הכערת צמיגים, יידוי אבנים ונ-הרגו יותר מחמישים ערבים באותם החודשים. אנחנו, היהודים, מודאגים גם מן הביקורת של דעת-הקהל העולמית, אבל יותר ממה: שהתקופה הזאת עושה לנו - לערכי המוסר, להש-פעה על החיילים שמשרתים בשטחים, על אמצעי הענישה שהם זרים לרוחנו. אנחנו מצטערים על הערבים שנהרגו ועל אלה שנפצעו ונחבלו.

אבל מתי שומעים מילות נחמה, השתתפות בצער, גינוי למעשי חבלה באוטובוסים או רצון להפסיק את מעשי האלימות מן הצד הערבי? הלא היה סאדאט נשיא מצרים ואי-בנו עוד - כך, כנראה, משלמת הציבוריות הערבית למי שמנסה להפסיק את הטרור. במשך כל ארבעים השנה לקיום מדינת ישראל ניסו הערבים שיטות שונות של טרור ורצח, כשכרוב המקרים הנפגעים היו נשים, ילדים ואזרחים חפים מפשע. מי קם בעולם הערבי לגנות? היצא ערבי אחד לצמתים, עונד טלאי שחור, אחרי רצח הילדים במעלות או הריגת תלמידי מושב אביבים? איפה הסימטריה? אולי יגידו שהמוסר היהודי מחייב אותנו ולא אותם. זו עובדה, אבל ההגיון מחייב אותנו לחפש איזו הקבלה אצלם: כשהם מדברים על דו-קיום (אם בכלל מדברים על זה) - למה הם מתכוונים? לא כדאי להיות במצב של המיס-ינור שהוזמן לארוחת סולחה ע"י ראש שבט הקניבלים ומצא שהוא מיועד להיות המנה העיקרית.

התשקוט הארץ בשנת הארבעים לקיומה?

הערכה היסטורית של חובב היסטוריה אומרת "לא" בצורה מוחלטת. מדוע להפסיק את המהומות בעידן תקשורתי, כשכל רשת טלביזיה בעולם רודפת אחרי סנסציה, אלימות, שלוליות דם ואימהות בוכות וזועקות. במקרה, ובלי תכנון מראש, מצאו הערבים את הכלי התקשורתי האפקטיבי ביותר, שמעולם לא מצאו לפני כן.

מצד אחד כמה ילדים ערביים מיידים אבנים, מבעירים צמיגים, צועקים "הבאנו שלום עליכם" או "מוות ליהודים" - מה זה משנה, זה בלאו הכי בערבית. סתם ספורט לא מזיק. ובצד השני הקלגסים היהודים הששים לירות, להכות, לשבור. "כמה הם דומים לדרום-אפריקאים או אפילו לנאצים". הפרשנים לא מחמיצים הזדמנות והעולם הנאור הבוצרי - זה ששתק כשהובילו שישה מליונים למחנות ההשמדה - צופה בהנאה בשיא שעות הצפיה, לוגם את הקוקה-קולה, נוגס בחפיסת שוקולד ואומר: בעצם היטלר צדק. הם סכנה לעולם. מוגזם?! המציאות גרועה יותר מדמיונו הפרוע של כותב טור זה.

תחזית

זה יימשך במשך כל שנת הארבעים החגיגית הזאת. זה נשק לא יקר ויכול להיות קטלני. רק צריכים להבטיח שאמצעי התקשורת יגיעו, כי אין טעם לבזבז צמיג או אבן הגונה סתם. זה לא קשור עם מה שאנחנו עושים. נכון שתנאי מחנות הפליטים קשים ושערבבי השטחים מרגישים השפלה בכל מחסום ביטחון; שיש ייאוש מן המצב הקיים. זה קל לומר בדיעבד שלא היינו צריכים להישאר שם אחרי מלחמת ששת הימים. זה לא ייגמר אם מחר נצא מהשטחים. התעמולה של מאה השנים האחרונות נגד היהודים שהעזו לצאת מן המעמד השפל שהאיסלם הועיד להם עשתה את שלה. יש ערבים שוחרי שלום, אבל מתקבל הרושם שהם מיעוט - ברוב המקרים מיעוט דומם.

(המשך בע' 9)

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

שלום לך חינוך קיבוצי

- אתה יודע, למוחרת האסיפה הלכתי על-יד מגרש הכורכר שבין הכיתות וראיתי ילדים מגילים שונים, בנות ובנים, משחקים בכדורגל.
- נו, אז מה?
- זה ימשך אחרי שילכו ל"מבוא הגליל"?
- האסיפה החליטה שתהיינה פעולות אחרי שהילדים ישובו מביה"ס.
- אלה שבאים לאסיפה יודעים להרים יד. אף אחד, מלבד איזה ותיק משוגע או מתנדב אוהב ספורט, לא ינקוף אצבע לעזור.
- תסלחו לי. אפילו היו מארגנים פעולות, חוגים ומי יודע מה, הילדים לא ישתפו פעולה. תאר לך: צביקי מגיע הביתה, רץ לאכול את העוגה שהמטפלת אפתה לו, מפזר את הפירורים על הריצפה והולך לחוג פרטי להכנת מפתחות גנבים. אם משהו ינסה לשכנע אותו שחובה לבוא לחוג, תצעק אמא. **ינסה** שלו, שצביקי ילד חלש ואסור ללחוץ עליו.
- רבותי, צריכים להתכונן לחינוך של שנת 2000 - הם אמרו, אחרת ילדינו יהיו מפגרים.
- מי שנולד מפגר ימשיך להיות מפגר, עם או בלי מחשב. מה שייצא מזה יהיה דור של ילדים בעלי אצבעות שמסוגלות להפעיל מחשב, אבל לא מסוגלים לחשב חשבון פשוט ולא יודעים לקרוא ספר.
- אם בחינוך קיבוצי מדובר, אז יש לי חדשות בשבילכם. זה מעולם לא היה קיים בכפר הנשיא! האופי האנגלו-סקסי הנוטריזם הזה, שסולד משטיפת מוח ונרתע מחינוך פוליטי, לא הקנה רעיון קיבוצי או סוציאליסטי ולא ניסה להשריש את בני המקום בארץ בעזרת השקפת עולם.

(הפגנת הסולידרית עם החינוך הקיבוצי המת פוזרה ע"י קלגסי מועצת החינוך)

בעד בני הזוג פולארד

כותב טור זה, שראה את אחותו של ג'ונתן פולארד בתוכנית "זה הזמן" לפני שבו-עיים, הגיע למסקנה שמעשיהם לא פחות ציוניים מאלה של הסירובניקים בברה"מ. על כן, לאלה כמותו שרוצים לכתוב להם מכתבי עידוד ושלא הספיקו לרשום את כתובת האחות, דרכה ניתן להעביר מכתבים, הרי הכתובת:

CAROL POLLARD
56 NORTON ST. APT. 202
NEW HAVEN CONNECTICUT 06511
U.S.A.

הודעה

לאוהבי פינת הבנייה: החומר מצטבר. אל ייאוש - עוד ייתנתו עצות לחובבי'עשה זאת כמו ידיך?

א ר י ק

קפּרניוּל פּוּרִי

נא לקרוא במיבטא דרוך-אנריקאי.

הפורר נפל שי"ד באדרר השנה נופל בהתחלת חודש מרץ, ולכך נקיים מסיבת פוררים ביום ו' 4/3.

והשנה - הנוסח קרנבל הלפר:
ריקודין, שירין, הרבה צבעין, טקילה וסמבה.
לפי מסורת הבירה ריאו-דה-שושנו נקיים תחרות בין קבוצות בתי-הספר הגדולין והמפוארין. תחרות נושאת פרסים יקררי ערך. בתחרות יעלו ויבואו הבתולות והבחורין של כל ב"ס ויציגו לפני הקהל ממיטב הריקוד, השירה וההצגה. מתוך הקבוצות תיבחר מלכת הקבוצות של הקרנבל.
בזאת יוצא הכרוז, הקורא לכל אחד ואחת בכפר להצטרף לאחת הקבוצות של בתי-הספר ולהשתתף השמחה הגדולה.

להלן רשימת הקבוצות והאחראין עליהן:

- (1) קבוצת לוס ותיקימוס - נטע אלמן.
- (2) גרעין ה' אוללה - ג'וני פרנק.
- (3) נקלטיץ עצמאין - חנה פ.
- (4) בני משק גדולין - שבי מזרחי.
- (5) בני משק מוצ'צוס (במבינוס) - אמיר גולץ.
- (6) זמניין - אורן פ.

פנו אל האחראים (אחרת הם יפנו אליכם!) , צרפו את עצמכם לקבוצות ברעיונות ובמעשה!

ל ה ת ר א ו ת ב ק פ ר נ י ב ל !

צוות פורים
שלומית, אדי, אלק, ריימונד ס.

סמינר נקלטים תשנ"ח

א פ ע ל 24-28.1.1988

בקיבוצים נרשמו כ-120 חברים, בהרשמה במקום - כ-88, ובפועל השתתפו כ-70 חברים והיתר "התפרפרו" (תל-אביב קרובה מדי!...), אבל הם הפסידו חוויה!...

היום הראשון היה יום של היכרות:

הכרנו את המארגנים והמנחים - את עדה ורותי, אלישע ועידו. הכרנו את המשתתפים הנקלטים - הם באו ממלכיה ומלוטן, מגזר וממעלה החמישה, מרביבים ומגבעת ברנר, מחצרים - וגם מכפר הנשיא (הילה יהודה, דינה ומרדכי ברור).

הכרנו את המקום - אפעל, סידורי הלינה, סידורי האוכל ושלא נשכח - את הקפ-טריה. שם שתינו ונחנו בין ההרצאות ושם גם אכלנו עוגות בערב עד 11.00....

בהמשך שמענו הרצאות על נושאים שונים ממרצים שונים: מחבר כנסת ועד מרכז משק, ממרצה באוניברסיטה ועד "סתם חבר קיבוץ" - אבל כולם חברי קיבוצים.

שמענו על התנועה הקיבוצית היום ועל הקיבוץ בכלל; על החינוך המשותף ועל פוליטיקה ועל כלכלה קיבוצית ועל גרפולוגיה. והיה איש מצחיק (או עצוב?) שניסה למכור לנו את הקיבוץ כדת, ואולי הוא צודק, היות ודת גם היא דרך חיים.

והיה בחור נחמד שפעם היה נקלט ירוק והוא סיפר על הקליטה שלו ושל משפחתו, על דברים מצחיקים ועצובים, ואיך כמעט עמדו לעזוב את הקיבוץ. היום הוא מרכז משק של קיבוצו. אין ספק ששמענו דברים מעוררי מחשבות.

דרך אגב, היה כדאי ורצוי שחברים ותיקים ישתתפו גם הם בסמינר כזה. נסיים בציטוט מדברי עמוס עוז האומר, שיש לו התחושה והאמונה שהקיבוץ הוא המקום הפחות רע לחיות בו...

נקווה שהוא צודק.

מרדכי ב.

נר - זיכרון

ל' בשבט תשכ"ד - גלעד היימן

היצאה מתחת לשכיח

"למדתי הרבה על אנשים^{ועל} החיים בארבע נחצי שנים ושלשה חודשים", אומרת חנה פרנקלין, שסיימה כעת תקופה ארוכה זו בתפקיד האחראית על היחידים. איך היא זוכרת כל-כך במדויק את התאריך? "הייתי בחודש השישי עם הבן הצעיר."

אצלנו מסורת של תפקידים ספורים שאינם נבחרים באסיפה. אחר מהם הוא "מדור ליחידים" (השני הוא עורך העלון). כשצביה כץ החליטה, שהגיע הזמן להתחלף בתפקיד, ניגשה אל חנה וזו הסכימה - בלי לדעת בדיוק למה היא נכנסת.

"חשבתי שלא ייתכן שיש אנשים הבוחרים לחיות לבד ולא רוצים להתחתן. לאט לאט הבנתי, שיש עולם אחר, שיש לכבד את גישתו של כל אחד ויש לגשת לאנשים שונים בצורה שונה."

מדור היחידים של התנועה מארגנת סדנאות לרכזים במשקים. וזמן קצר אחרי שנכנסה לתפקיד השתתפה חנה בסדנה. שם, דרך משחקי סימולציה ושיחות, היא למדה להיכנס לנע-ליהם של סוגים שונים של יחידים - רווקים, גרושים ואלמנים. במשך כל השנים עזרה לה בתפקיד שריטה, ובכלל ועדת החברה מהווה מין "גב לא רשמי" לפעולות המדור כאן.

"הרגשתי שבמקרה של החלטות גדולות יהיה לי אל מי לפנות", אומרת חנה, "אבל במקרה לא היו." והיא ממשיכה: "אני דואגת לכיפיים שלהם. כל הנושאים האחרים, כגון תקציבים, ריהוט וכו' אני משאירה לאחרים. ברשימה היו לי 30-36 אנשים ויש גם כאלה שלא מעוניינים."

דבר אחד השתנה במשך הזמן שטיפלתי בנושא. מדור היחידים "יצא מתחת לשטיח". פעם היה הנושא טאבו. היום מבינים, שאפשר גם ליהנות מהפעולות השונות."

- מה הן, אם כן, הפעולות?

"הפעולות הן די מגוונות. יש סופי-שבוע של סדנאות, של טיולים ושל בילויים. בקיץ יש שבוע נופש לפי גילאים שונים ויש מרכזים במרכז, בצפון (חיפה) ובקיבוצים שונים, שבהם מתקיימות הרצאות ופעילויות שונות."

חנה מודה שאצלנו זה יותר קשה, כי הפעילות בכל זאת מתרכזת במרכז.

"אני מקבלת חוזרים על כל הפעילויות המתקיימות, גם מהמרכז וגם מאזורים כגון עמק הירדן. אצלי כל אחד ברשימה היה קליינט בפוטנציה. עם כל אחד קיימתי שיחות. מעוניינים בהמשך הקשר? טוב. לא רוצים? גם טוב." כאן צריכים עין פקוחה ולב רגיש, כדי לדעת מתי לגשת לכל אחד. חשוב שאלמן, גרוש וכל אחד יידעו שיש מישהו שדואג, שיש כתובת. (כאן הערה אישית: למרות שלא חשבתי במיוחד בכיוון, נעשה לי חם בלב כשחנה ניגשה אלי - בעדינות ובפשטות - והבהירה לי שלא נשכחתי, שדואגים לי. - אנגה)

בתנועה הקיבוצית יש שוויון מספרי בין רווקים ורווקות. "אבל הרווקים מסתתרים. לבחורות יש יותר אומץ. לאחרונה יש קצת שיפור, במיוחד יש הצלחה לקשרים ישירים בין משק למשק, שבנושא זה היתה הצלחה לכפר הנשיא."

במשך הזמן השתתפה חנה בסדנאות נוספות. היתה סדנה לתקשורת, שממנה למדה ונהנתה במיוחד. "היינו 80 מקשרים והנושא היה 'שפת הגוף'". במשך חמש שעות התנסו בתקשורת לא מילולית. היה ממש מהמם לראות, איך נכנסו בהתחלה (כמו יחידים למפגש כלשהו!) מתוחים, מהוססים, וכשהתחילו לתת מעצמם הכול השתנה. הכול היה זורם ונעים. ההתכנסות הזאת נתנה לי כלים חדשים להתמודדות בתפקיד - וגם בחיים."

- מדוע את בעצם לא ממשיכה?

"דעכתי מעט לאחרונה. יש התחייבויות אחרות ואני לא מוכנה למלא את התפקיד

(המשך בע' 13)

(היציאה מתחת השטיח' - המשך)

בלי להשקיע. בכלל - טוב להחליף ולתת מקום לרעיונות חדשים. אבל אני מוכנה לתפקי-
דים נוספים."

- מהו, לפי דעתך, התכונות הדרושות לתפקיד?

"קודם, כל, שיהיה בעל משפחה. זה פחות מסובך והוא יהיה יותר אובייקטיבי.
חוץ מזה, זה נותן דוגמה - לא? אבל אולי הכי טוב שיהיו שניים. אחד צעיר ואחד
יותר מבוגר."

- איך את מסכמת את הנסיון שלך?

"למדתי המון. בעיקר על יחסים בין אנשים. לפני שסיימתי ניגשתי לכל אחד
ונפרדתי ממנו והפיד-בק היה חיובי. הרגשתי שלא 'ניג'סתי" וגם אם לא הצליחו,
שמחו על העידוד שנתתי."

וזאת לדעת: בתקופה של חנה ודרך מאמציה הוקמו בכפר הנשיא שמונה בתי-אב
חדשים.

כן ירבו!

סיפרה: חנה פרנקלין.

רשמה: אנגה

צומת עמיעד

"ומילים שהנייר אינו סובל"

המפגש עם ארץ ישראל אחרת היה - לדבריהם -
החווייה המשמעותית ביותר של חברי עמיעד
בשבת האחרונה: "קיללו אותנו, צעקו לנו
אשפסטים" ועוד מילים שהנייר אינו סובל, עשו
תנועות מגוונות, קרעו בהפגנות את הדפים
שחילקנו ופיזרו אותם על הארץ - כך מסכמת
תמר ניר, חברת הקיבוץ, את ההפגנה שקיימו
בצומת.

היזומה לעורר את הגליל, וללוות במשמרת
מחאה את מטיילי השבת בחרמון, באה כמובן
מבפריהנשיא, ולפעולה הצטרפו עוד קיבוצים
מהאזור. צומת ראש-פינה אויש עלידי אנשי
כפרהנשיא, גרית ומחניים. בצומת עמיעד עמדו
חברי הקיבוץ הסמוך עם אנשי מושב אלמגור, עם
שני כרזים: "די לכיבוש" ו"היום רצון - מחר
שלום", ועם 2000 עותקים של "קומו שותי קשה",
שפורסם כאן לפני שבוע.

היו אמנם כאלה שעצרו לאמר "כל הכבוד", אבל
בלטו ההתנגדות והאלימות המילולית. "ידענו שיש
איהסכמה, אבל לא תיארנו לעצמנו שיגיעו לכזו
קיצוניות. היה מפתיע לראות את עם ישראל
במיטבו" - מקלל חוזק גירות לארץ. זה השאיר
עלינו רושם חזק.

"בקיבוץ" הוא עיתון נפוץ

בלי ספק, שלא מפנק אותנו

בציטטות מעלוננו. אז אם

כבר פעם מופיע השם המפורש

"כפר הנשיא", אפילו בפינה

נידחת ובדרך אגב - ראוי

הדבר לציון מיוחד!

המיני-מרקט.

דו"ח משיבת ועדת החברה ב-19.1.88

נוכחים: שרה, ריימונד, אודי, שוש א., ג'יסון, מרקי, נטע
מוזמנים: שמעון, ג'אקי, בני פ., אוולין, זמי

ועדת החברה נתבקשה להיות שותפה להצעות בקשר לפתיחת המיני-מרקט ותפעולו. התמנחה תת-ועדה (נטע, אוולין, זמי) שישבה עם ג'אקי ובני ושמעה את האיוורורמזיה שג'אקי ליקט ממשקים שונים, שאצלם כבר פועל מיני-מרקט (גבעת חיים מאוחד, עמיר, חוליות אילת השחר).

התת-ועדה הביאה את הצעותיה לפני ועדת החברה לדיון, לפני הבאת ההצעות לחברה כולה. לפני תחילת הדיון ראתה הוועדה לנכון לסכם, שאסור שהוצאות השירות לחבר (למיני-מרקט) יפגעו בתקציב הכלכלה של האקונוס. הפתרון לבעיות תקציב הכלכלה צריך לבוא במסגרת אחרת.

אחרי הדיון בוועדת החברה התגבשו שלוש הצעות, והן:

1. בתור שלב ראשון להפעלת המיני-מרקט תהיה אותה החלוקה כמו היום - אבל במקום החדש. כל מה שחופשי היום ימשיך להיות חופשי ולא יוצעו דברים נוספים למיני-מרקט.

2. הצעת גבעת חיים:

שיטת החלוקה מתנהלת על-פי שיטת ניקוד בעזרת כרססת אישית לכל חבר, בן, חייל, בן-משק מסוף כיתה י"ב עד צבא. בשיטה הזאת, לעומת הצעה (1), יש הרבה יותר אפ-שרויות של גיוון במצרכים. חישוב הנקודות נעשה לפי סל המצרכים שצורכות קבוצות שונות באוכלוסיה. אפשר לצבור נקודות מחודש לחודש ויש העברה משנה לשנה.

חלוקת הנקודות כדלקמן:

זוג	- 280 נ' לחודש
יחיד	- 190 נ' לחודש
ילדים עד כיתה ג'	- 30 נ' לחודש
" ד'-ח'	- 50 נ' לחודש
" ט'-י"ב	- 70 נ' לחודש
חייל	- 70 נ' לחודש
סוף י"ב עד צבא	- 140 נ' לחודש

ערך כל נקודה 10 אגורות

חלק מהמצרכים יהיו חופשיים, חלק מסובסדים וחלק במחיר מלא.

מצרכים חופשיים:

חלב, לחם, גבינה לבנה, קוטג', לכן, מלפפונים, פלפל, עגבניות.

מצרכים מסובסדים:

קמח, מרגרינה, סוכר, תפוחי-אדמה (החבר ישלם 30% מהערך הריאלי).

מצרכים למכירה:

תבלינים, אבקות מרק, מלח, ביצים, נקניקים, ירקות במבחר, אטריות, שעועעית, פירות, גבינות מכל הסוגים, ממרחים, שמן.

כל המצרכים יהיו ארוזים באריזות מקוריות (פה הובעה בקשה שתיבדק אפשרות של הוזלה ע"י אריזה ביתית).

3. השיטה של גבעת חיים, אך העברת ביצים ופירות לקבוצת המצרכים המסובסדים. לפי הצעה זאת יופחתו מספר הנקודות לחלוקה.

הודגש שכל הצעה היא לתקופת נסיון של כחצי שנה ולאחר-מכן תהיה בדיקה מחדש, לפי מידת שביעות הרצון של החברה. לפי שיטת הנקודות (לעומת קניה בצ'קים בתקציב אישי) אין אפשרות להיכנס למינוס. אין אפשרות של קניה באשראי.

שעות פתיחה: בימים א'-ג' - 16.00-14.00; ד', ו' - 14.00-11.45; ה' - 17.00-19.00.

רשמה: שרה ד.

מצרכים חופשיים

לחם	0.79 ש"ח	
לחם לבן	0.55 ש"ח	
גבינה לבנה 5%	0.86 ש"ח (בגביע)	לחם שחור 0.45 ש"ח
גבינה לבנה 9%	0.82 ש"ח (בגביע)	בתפזורת 0.76 ש"ח
גבינת קוטג' 3%	0.82 ש"ח (בגביע)	בתפזורת 0.76 ש"ח
לכו (גיל)	0.21 ש"ח (בגביע)	בתפזורת 0.76 ש"ח
עגבניות	1.00 ש"ח (לק"ג)	
מלפפונים	1.50 ש"ח (לק"ג)	
פלפל	0.50 ש"ח (לק"ג)	

חומץ

0.60 ש"ח (לליטר)

מצרכים חופשיים אחרים:

אורז, קורנפלור, פירורי לחם, סודה לשתייה, אבקת אפיה.

מצרכים מסובסדים 30% מהערך

מצרך	כמות	עלות ריאלית	עלות לצרכן
קמח	1 ק"ג	0.65 ש"ח (ה)	0.20 ש"ח (ת)
סוכר	1 ק"ג	0.49 ש"ח (ת)	0.15 ש"ח (ת)
מרגרינה עגולה	1 יח'	0.58 ש"ח	0.18 ש"ח
מרגרינה חב'	1 יח'	0.41 ש"ח	0.12 ש"ח
תפוחי אדמה	1 ק"ג	0.95 ש"ח	0.28 ש"ח
סוכרזית	1 קופסה	0.43 ש"ח	0.13 ש"ח

יח' - תפזורת

יא' - אריזה

מצרכים בעלות ריאלית

מחיר	כמות/משקל	מצרך
1.30 ש"ח (ת)	1 ליטר	שמן
1.44 ש"ח (א)	1 ק"ג	מלח
0.44 ש"ח	1 יח'	ביצים
0.16 ש"ח	1 ק"ג	גזר
0.50 ש"ח	1 יח'	חסה
0.38 ש"ח	1 יח'	כרוב
0.30 ש"ח	1 יח'	כרוביות
0.50 ש"ח	1 יח'	קישואים
0.65 ש"ח	1 ק"ג	לימון
1.10 ש"ח	1 ק"ג	תפוזים
1.10 ש"ח	1 ק"ג	בננות
1.20 ש"ח	1 ק"ג	אגסים
1.50 ש"ח	1 ק"ג	תפוחים
1.40 ש"ח	20 גר'	שמרים
0.50 ש"ח		

יושגים לגבי מחירי לחם למיניהם:

0.45 ש"ח	כגט
0.11 ש"ח	לחמניה
0.11 ש"ח	לחמניה עגולה
0.17 ש"ח	פיחות

לקראת האסיפה ביום ה' 11.2.88

בנושא "השנוי בשיטת התקציבים" ובנושא "המיני-מרקט"

ברצוני להזכיר לחברים שבהצעות לתקציבי אחזקת אדם של התק"ם מהשנה, הועלתה הצעה לאפשרות העברת חלק מהתקציבים הנורמטיבים לתקציב האישי, כלומר - תוספת לתקציב הכולל.

ועדת התקציבים, במהלך הכנת תקציבי א. אדם, התייחסה לנקודה זו והרגישה כי זה לא בתחום סמכויותיה להחליט בנקודה עקרונית זו.

לאור זאת הועבר הנושא לוועדת החברה. בוועדת החברה לא היתה תמיכה בהצעה וגם לא במזכירות. באסיפה על התקציבים היתה בקשה ממספר חברים להתייחס בכל זאת להצעות אלו ולכן הנושא כולו יובא לדיון באסיפה הקרובה - ביום ה'. להלן ההצעה שהוכנה על ידי קולין המבוססת על ההצעה של התק"ם.

קרול ב'

תקציב כולל קיים 1,354 ש"ח

1. הצעה לתוספת לתקציב כולל על ידי צרוף התקציבים:

התקציבים הבאים:

עיתונים	115	
שרות לחבר (ווטפורה, קונטמטיקה וכו')	60	(+ כללי 3)
בגדי עבודה	65	(+ כללי 14)
נעלי עבודה	50	(+ כללי 4 לתיקונים)
צביעת בתים - דירות קבע בלבד	82	(+ כללי 8)
===== (צביעת בית פעם ב - 8 שנים) =====		
סה"כ תוספת	382	
=====		
+ מיני מרקט	120	
+ טלפון	150	המרת יתרה לתקציב הכולל
=====		
סה"כ לזכות החבר	652	תוספת 48%
=====		

לא כולל תוספת ותק, ילדים, נכדים ותקציב ריהוט - 76 ש"ח.

2. ניהול:

מציע שלכל חבר יהיו שני תקציבים כדלהלן:

תקציב כולל שוטף (כמו היום):

כולל הלבשה, נופש, הספקה וכד'.

תקציב כולל דירות:

יכולול תקציב ריהוט + תקציב צביעה.

חלוקה כזו תעזור לחבר לצבור כספים להשקיע בדירה ויחד עם זאת התקציב עומד לרשותו בכל עת ובעצם ללא מטרה מסוימת.

הסבר על ה"מיני-מרקט" (שיטות שונות להפעלתו) יחולק לתאי הדואר ביום ה' בבוקר.

NEWS OF THE WEEK

* It seems that Tu Bish'vat has stretched over two weeks this year! Tonight (Friday) we have an evening with a lady by the name of Hagar Colman, who is very friendly with some Bedouin families in the Haifa region. She will tell us about Bedouin customs and tales. What is the connection with Tu Bishv'at? Hold it! She and her

friends will also teach us how to make use of wild plants for culinary and medical purposes.

* The next festival on the list is of course Purim. In case you are wondering how to get dressed up, the subject this year will be "Carnival in the Village Square" - so, beware!

* Our hearts are with all our soldiers, but naturally mostly with our own boys who are facing the thankless task of keeping order on the West Bank. At the moment I know of Yuval who is back from Nablus Palu, who served in Ghaza, and Gaddy who has just gone there.

* Alterations at the "Hobby Room" are progressing slowly but steadily.

* It is good to see Harry Barak back at work. We hope Harry Bilgory's return will not be too long delayed.

* Welcome to Miriam (Ma'ayan) and her little daughter, who have come home.

* By the way, apologies to Blanche, for changing the sex of her grandchild. It's a boy! And once again, welcome home!

* Irene has completed a course in Fashion Grading at the renowned Shenker College for Textile Studies. What's more, her marks were the highest in her class!

* And (another generation) Ya'elie Frank has completed a course in the Army and is now a corporal.

* Still no further news about the mini-market. We'll keep you posted.

Have a good week-end.

SHABBAT SHALOM

Inge

חול טוב... חול טוב

H A P P Y : B I R T H D A Y

14.2.88. Alice Namali
Jeannette Genislav
Bathsheva Marcuson
Yehuda Ben Ze-ev

16.2.88. Yehuda Yehuda
Eitan Gdalison
Tamir Barak
Amichai Eitan (Erenberg grandson)

17.2.88. Dotan Kunigis
Yif'at Devolt

18.2.88. Shaul Samberg
Laurence Marcuson

19.2.88. Tamar Collins
Me'irah Eder
Amit Katz

20.2.88. Ariellah Levine

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

20.2.88. Carol & Paul Bilgory

NO DETAILS ABOUT THIS WEEK'S
F I L M !

TONIGHT AT 21.00 in the
DINING ROOM -

A BEDOUIN EVENING.....

CORRECTION

Last week we fed you some misin-
formation. The candyfloss machine
was not contributed by the Austra-
lian branch of the Whitham family,
but by the family of Jimbo's
daughter-in-law (Rodney's wife),
who live in Chicago. Many thanks,
and sorry about the error.